

D'ALUMNA A PROFESSORA

Anna Casamitjana Robert

El primer dia que vaig entrar al Narcís Oller tenia 14 anys acabats de fer. Era l'estiu de 1992 i recordo que uns dies abans de començar les classes vam anar a fer un "curset" de tècniques d'estudi que organitzava el mateix institut per començar amb bon peu aquella nostra pròpia olimpíada. Com començava a ser estrany tot plegat... Era tot tan diferent del poble!

El primer dia de classe ens va rebre l'Ester Comas. Ens va dir que seria la nostra tutora i ens va copiar l'horari a la pissarra. Una tutora? Semblava algú important, així que suposo que vam decidir que amb ella ens hauríem de portar molt bé, però vaja, que ja ens hi portàvem, de bé. I fèiem unes carones! Encara tinc les orles de classe, quines "pintes"! Se'ns veia tan formalets, tan ben pentinats, tan... nens! Vam descobrir que podríem tenir l'orla dels companys de classe perquè hi havia una noia repetidora que ens ho va "xivar". La vèiem molt experta, molt gran, molt... noia! No ho digueu a ningú: resulta que si baixaves a consergeria el Salvador et feia una còpia de l'orla directament de les orles originals i tot i que ara em sembla que això devia ser quelcom una mica extraoficial, la veritat és que a nosaltres ens feia il·lusió tenir tota aquella colla de nous companys allà retratats. Alguns no havíem estat mai amb tanta gent junta en una sola classe ni posant-nos junts de primer a cinquè!

Del pas per l'Institut vam conèixer molts professors i recordo noms, molts noms: la Claustre, l'Ester, l'Elijas, l'Alícia, Mn. Palacín i Mn. Josep M., la Carme, la Blanca, la Nico, l'Anselm, la Rosana, la Candela, el Rafel, l'Armand, el Pep, que llavors també era el director... i encara n'oblido algun. Cada un semblava ben diferent de l'altre, cadascú tenia les seves particularitats. Recordo frases i moments molt clars i, sobretot, consells, bons consells que m'han marcat sempre. Però bé, tot i que m'encantaven les lletres segurament les ciències em devien impactar més! I per això no oblidaré tampoc mai la Floren, l'Ester, el Raül, el Jaume Grant i el Jaume Bartolí, la Carme, l'Eduardo, el Pere, el Pep Ollé, el Jordi i el Marcel. Tots els professors de naturals, mates, física i química que vaig tenir.

Quina sorpresa vaig tenir el dia que vaig entrar de nou a l'Institut el curs passat, aquest cop com a profe, i retrobar-me amb la gran majoria dels professors que havia tingut i altres que coneixia d'haver fet les pràctiques casualment al Narcís també! L'Anselm, el Xavier... sé que a ells no els feia gaire gràcia. "Ostres, sí que m'he fet gran!", em deien, però la veritat, jo els veia igual que feia vint anys. Eren els meus referents i ho són encara! Vist de lluny, realment te n'adones que cadascú va posar el seu granet d'arena perquè avui siguem el que hem arribat a ser. És clar, però, que no ens influïen a tots de la mateixa manera, perquè d'entre els companys amb qui vaig coincidir ha sortit de tot: una sociòloga (i millor amiga), metges, farmacèutiques, enginyers, treballadors i ara pares i mares de família, també.

I ja que hi som, doncs, això: els amics. Bé, els amics i els amors perquè tot i treure bones notes, la colla que érem teníem bastant d'interès amb els nois i noies d'un o dos cursos més grans. Tot i això, sempre ens quedava temps per parlar, amb qui millor *química* teníem, de filosofia (o del que a nosaltres ens semblava filosofia), de llatí, o de les constel·lacions que vèiem al cel tot esperant l'autobús.

Bé... el cert és que podria passar-me dies parlant de l'Institut: dels bons amics que hi vaig fer, de tot el que em va marcar... Recordo amb especial tendresa el viatge a Itàlia, el Xavi, l'amic que ja no hi és, els concursos de paelles, les jornades culturals, els concursos literaris i tot allò que feia el Narcís Oller diferent. Al Narcís hi he viscut els 40 anys com a alumna, els 50 com a exalumna i els 60 com a professora. Me'n sento part i així m'agrada transmetre-ho també als qui ara són els meus alumnes... Suposo que també tinc ganes que en guardin molts bons records.

Dinar de germanor dels professors del centre. Hi veiem en primera instància, fent malabars, el professor Albert Palacín. (Albert Palacín)